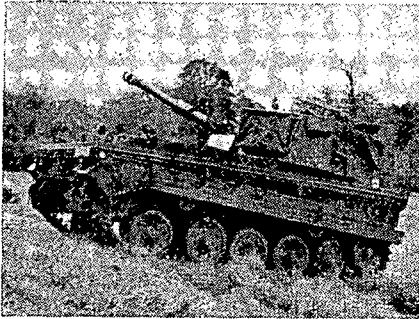

"האחדה", ברכ לרגלים וארטילריה משוריינים

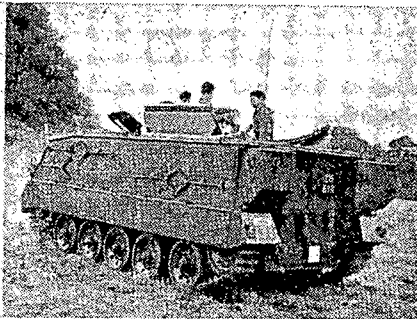
זה הוא בעצם היותו מוצב על שלדה זחלית: שכן בריטניה היתה בענין זה "יוצאת דופן", ונושאי-הגייסות המשוריינים שלה (שהידוע והמוצלח שבהם הוא "סרצן" F.V. 603) היו כלירכב אופניים. עובדה זו הכבידה כנראה על שיתוף מהודק בינם לבין טנקים, בעלי כושר-המעבר הר מעולה. כשיונהג הרכב החדש ביחידות חיל-הרגלים שבבריגדות-השריון הבריטיות, יש פיע ודאי על גמישות המבצעים, וימצא ביר טויו גם בתחום הנהגים הטקטיים.

זה שנים שצבא-בריטניה משתמש בשלדת הטנק "צנטוריון" בשביל כליריון שנועדו לתכליות שונות. עתה פותח על ידו צמד כלים, שהשלדה המשותפת שלהם חדשה (בעלת חמשה גלגלים לעומת ששת גלגלי ה"צנטוריון") — ולכל אחד מהם תכונות מהותיות חדשות.

התותח-המתנייע המשוריין, "אבוט" ("Abbot") בן 105 מ"מ, מקביל בקוטרו להוביצר-המתנייע האמריקני או הצרפתי; דמיונו לדגם האמריקני הוא בכך שהכלי מוצב

"אבוט", תותח מתנייע בן 105 מ"מ

F.V. 432, נושאי-גייסות-משורין

במבנהו הכללי דומה הנגמ"ש החדש ל-113 M, שהונהג לפני זמן לא רב בצבא-ארה"ב — אלא שגם כאן (והדבר משפיע בודאי על אפשרויות הטסת הכלי) עשוי השריון לא סגסוגת-חמרן כי אם פלדה. ברם, כב "אבוט" כן בנגמ"ש זה עשויים הזחלים בחלקם לא פלדה כי אם גומי (כנהוג בדוגמה האמריקנית). המנוע בשניהם הנו לע"ע מנוע-בנזין (רוולס-רויס B.81); אולם הכונה היא להכניס בהם מנוע "רב-דלקי". המקום שנדרש למנוע החדש וכן משקלו הצפוי, הובאו בחשבון-מראש — כך שהחלפת המנועים תוכל להתבצע ללא כל שינויים במבנה הרכב. עם ההחלפה יגדל הסוחר המבצעי של כלירכב אלה ב-40 אחוז בערך.

קרוב אל ירכתי הרכב, בצריח בעל צידוד של 360 מעלות. אך קנהו ארוך-יחסית — ומגדיל את טווחו עד ל-17 ק"מ בערך; והיות וניתן לירות בו אף בזווית-הגבהה ניכרת בדומה להוביצר, הרי שיש בו מתכונות השניים: תותח והוביצר כאחד; ומכאן גמישות-תפעול שלא היתה שכיחה בארטילריה-המשוריינת. שריונו של הכלי אינו עשוי סגסוגת-חמרן (aluminum alloy) כאמריקני, כי אם פלדה; נפחו של הכלי הבריטי קטן יותר וכתוצאה אין לו כושר-הציפה על פני מים בלי שיותקן לכך תחילה (בעזרת גוף-נוסף מתקפל, עשוי קנבוס, הנישא במקופל על גב הרכב).

כן משמשת השלדה לנושאי-הגייסות-המשורין "F.V. 432". עיקר התמורה שבכלירכב

היא להטילן למערכה בתור-שכאלו; מגמה זו היא מיסודות-העיקר של התכנון האסטרטגי שלהם. אנשי-צבא סובייטים ביקרו לא אחת את טקטיקת-השריון של צבא-ארה"ב; לדעתם צבא-ארה"ב אינו משכיל למצות את מלוא אפשרויותיהן של יחידות-משורייניות — וזאת משום שאינו משתמש בגושי-שריון גדולים-באמת, שיפעלו כגוף טקטי אחד.

● ההפעלה האסטרטגית. — דבקות זו (סוף בעמ' 47)

הדגשת השריון, הנהוגה עתה בצבא-ברה"מ — שרשיה נעוצים באחד מגורמי-היסוד שבתפיסה-הטקטית הסובייטית. אנשי-צבא סובייטים "סומכים יריהם" על עיקר העומד גם במרכז תורתו של חיל-השריון האמריקני: תפעול השריון "בהמוץ". אלא שהדוקטרינה הסובייטית מרחיקה לכת ביישומה של עיקר זה הרבה מעבר לתפעולו של שריון בגדודים, או אף בדיביויות. טקטיקאים של ברה"מ מדגישים שימוש בארמיות-טנקים, שהמגמה

תפיסות השריון האמריקנית והסובייטית

חייל - אטומי שביצרי האם' הנו מציאות?

אם מוצגת שאלה זו מבחינת מציאות נשק־גרעיני בידי שביצריה — הרי התשובה היא: לא. נשק כזה — טרם מצוי. אך כאשר הציעה קבוצת־אזרחים לערוך „משאל־עם“ לאיסור נשק־גרעיני — שלל הפרלמנט הצעה זו ברוב גדול מאוד (150 נגד 12); והיה בכך סימן לתוצאת משאל כזה. ואמנם, בראשית אפריל 1962 נתפרסם סיכומו של משאל־4 בעד. התוצאה לפי מצביעים היתה: 537,387 לעומת העם (הנערך לפי קנטונים): 21 קנטונים נגד ההצעה — 286,858. מהמפלגות תמכו בהצעה (איסור יצורם, יבואם, הובלתם או שימושם של כל־יזון גרעיניים) רק הקומוניסטים והשמאל של סוציאלי־דמוקרטים; אך בזכותה טענו גם רבים מבין אנשי הדת והאוניברסיטאות. רוב המפלגות, והעתונים הגדולים, טענו שגם באין לשביצריה נשק כזה — חקשור החלטה כזאת את ידי הממשלה — ותחבל למעשה בסיכויי שביצריה לקיים את הנייטרליות המסורתית שלה. יתכן כי גם העובדה שרק גברים מצביעים בשביצריה השפיעה על יחסי־הכוחות במשאל. לעת־עתה ישנה, כאמור, רק התנגדה להשגת נשק־גרעיני — ובינתיים (ודאי — גם בהתחשב במציאות נשק זה „אצל אחרים“) מכונים את אימון המפקדים והגייסות לקראת אפשרות זו. מכאן — תצלום החייל, במסכה וכפפות־גומי, והמצויד ב„מונה־גאגר“ למדידת־קרינה; תצלום: המסמל את הכנותיה של שביצריה „על כל צרה שלא תבוא“.

(המשך מעמ' 18)

בתפעול המוני של שריון — נובעת מדבר שצבא ברה״מ רואה בו את אחת משגיאותיה החמורות במלחמת־העולם השנייה. בראשיתה של המלחמה, היה השריון הסובייטי מפורז באופן דליל למדי על־פני החזית. במשך שלושת חודשי־המלחמה הראשונים, הושמדו 17,500 טנקים מתוך 24,000 הטנקים הרוסיים שהוטלו למערכה; בעוד שהגרמנים, באותו פרק־זמן עצמו, הפעילו רק 2,434 טנקים — ואיבדו 550 מהם. אבידות עצומות אלו שנגרמו לשריון הסובייטי, הביאו לשינויים חריפים בתפיסות הסובייטיות בדבר לוחמת־הטנקים; ובמבצעים בשלביה המאוחרים־יותר של המלחמה הפעילו שני הצדדים — הן הגרמנים והן הרוסים — ארמיות־שריון שלמות.

● ההפעלה הטקטית. — נוסף על הבדל זה בענין הדגש בתפעול האסטרטגי של „שריון־בהמון“, קיימים הבדלי־יסוד — נוספים בין ארה״ב לברה״מ לגבי השימוש הטקטי בטנק. אמנם, גם הצבא הסובייטי — בדומה לצבא־ארה״ב — משתמש בטנקים באחת משתי צורות־היסוד: או בתפקיד העיקרי במבצע

— כשחיל־הרגלים והארטילריה מסייעים להם; או בתפקיד מסייע — כשהשריון הוקצה, או סופה, ליחידות־רגלים, בספקו להן סיוע צמוד. אלא שצורת השימוש בטנקים, לה מתכוון הצבא הרוסי אפילו ברמת יחידות (ולא עוצבות), קרובה הרבה יותר לעקרונ „התפעול־בהמון“ לעומת המקובל בטקטיקה הנקוטה בארה״ב. לפי הדוקטרינה הסובייטית יש לכוון את עצמת־אש, ניידותו וכוח־ההלמו של הטנק־הבינוני כלפי היעד שנבחר־מראש — ואין להניח לטנק־אויב להתערב במהלך ביצועה של משימה זו. על־כן פותחו כל־י נשק אחרים לצורך הלחימה בטנק־אויב לכש־נתקלים בהם; והטנק־הבינוני יאסור קרב רק לעתים רחוקות, ומרצונ־הוא, על שריון־האויב. תפיסה כזו סותרת את תורת צבא־ארה״ב, שלפיה הטנק־הבינוני הוא־הוא „טנק־הקרב הראשי“ — וממנו מצפים, כדבר־מובן־מאליו, כי בהיתקלו בטנק־אויב יאסור עליהם קרב וישמידם, ולא יזקק כלל (או — רק במעט) לאבטחה נוספת, של כל־י־נשק אחרים מול שריון־אויב.

● סיוע ארטילרי לשריון. — שוני־תפיסה זה, הגלום בטקטיקה הרוסית, מסביר במידת־

מה את הדגש החזק ששמים הכוחות־הסובייטיים על השימוש בסיוע־הארטילרי. הם משתדלים להבטיח את הסיוע־הארטילרי לכל צורות־הקרב, וככל שיהיה הדבר אפשרי; ולמען יוכלו לעשות זאת בפועל, טופחו על ידם סוגי־ארטילריה שונים רבים. בי־קרבות־שריון נשענת הטקטיקה הסובייטית הרבה על השימוש בארטילריה־מתנייעת. לי־צורך הלחימה בטנק־אויב פותחו „תותחי־סער“ כבדי־שריון (בדמות רכב־הסיוע־המשורין „ס.א.ו.“), והתוצאה היא שהלחימה של „שריון בשריון“ לא תמנע את המסה העיקרית של השריון מלנוע אל היעד ש־נבחר ונקבע לה מראש. גם הטנק הכבד תוכנן ופותח במיוחד על־מנת שיתן את החיפוי והאבטחה־בפני־טנקים לטנק־הבינוני הסובייטי — בהתאם לאותה תפיסת־יסוד עצמה; ותפקידו הראשוני של טנק־כבד זה הוא, על־כן, „לטפל“ בשריון האויב ובנשק הנגד־טנקי.

• יש להניח כי סיכומים אלה מתבססים על חומרי־מספרים גרמני, ושוב לקורא כי יזכור זאת — אם כי אין ספק כי מספרי השריון הסובייטי שהופעל, ואבידותיו, עלו לאין שעור על אלה של הגרמנים. — המערי.

מתוך סיכום שנערך בבית־הספר־לשריון של צבא ארה״ב